

УДК 342.722

Недопустимість повторної участі судді у кримінальному провадженні як підстава для його самовідводу та відводу

Г. В. Денісова,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри спеціальних
юридичних дисциплін
Рівненського інституту права
Київського університету права
Національної академії наук України

В. П. Денісов,

суддя Апеляційного суду
Волинської області

Досліджено правову сутність недопустимості повторної участі судді у кримінальному провадженні. Проаналізовано наукові підходи до цієї заборони як підстави для самовідводу та відводу судді. Сформульовано пропозиції з її удосконалення.

Ключові слова: повторна участь, самовідвід, відвід, суддя, кримінальне провадження.

Денісова Г. В., Денісов В. П. Недопустимость повторного участия судьи в уголовном производстве как основание для его самоотвода и отвода

Исследована правовая сущность недопустимости повторного участия судьи в уголовном производстве. Проанализированы научные подходы к запрету повторного участия как основания для самоотвода, отвода судьи. Внесены предложения по его усовершенствованию.

Ключевые слова: повторное участие, самоотвод, отвод, судья, уголовное производство.

© Денісова Галина Василівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри спеціальних юридичних дисциплін Рівненського інституту права Київського університету права Національної академії наук України

© Денісов Віталій Павлович – суддя Апеляційного суду Волинської області

Denisova Galina, Denisov Vitaliy. The Prohibition of the Judge Re-Participation in a Criminal Proceeding as a Reason for its Rejection and Removal

The paper studies the essence of the legal prohibition of repeated participation of a judge in criminal proceedings, analyzed scientific approaches to the prohibition of re-engagement as grounds for recusal, disqualification, made suggestions for its improvement.

Key words: *the inadmissibility of re-participation, rejection, withdrawal, the judge, the criminal proceedings.*

У сучасних умовах реформування кримінального судочинства першочерговими є завдання щодо впровадження європейських стандартів доступу до правосуддя і забезпечення права на справедливий суд. Діяльність службових осіб, які ведуть кримінальне провадження, підпорядкована виконанню його завдань, серед яких ухвалення законного, обґрунтованого і вмотивованого судового рішення є ключовим. І це прямо пов'язано з об'єктивністю та неупередженістю слідчого судді, судді, формуванням законного складу суду.

Для забезпечення вимог процесуальної форми щодо недопущення сторонніх впливів на прийняття процесуальних рішень у кримінальному процесі України законодавцем закріплено інститут самовідводу, відводу, який передбачає інструменти для усунення упередженої службової особи від здійснення розслідування та судового розгляду кримінального провадження, сприяє підвищенню рівня довіри громадськості до суду та винесених ним рішень. До обставин, що виключають участь судді (слідчого судді) в кримінальному провадженні, включено недопустимість його повторної участі у ньому. В рамках нової кримінально-процесуальної форми ця підстава є недостатньо дослідженою, чим і пояснюється актуальність даної теми.

Дана тематика висвітлювалась у наукових працях В.Б. Алексеева, В.Г. Білоусенка, В.Г. Гончаренка, А.Я. Груна, А.Я. Дубинського, М.Я. Колоколова, В.І. Кононенко, В.М. Лебедева, Х.А. Мамедової, І.І. Мухіна, В.В. Назарова, В.Т. Нора, Г.М. Омеляненко, І.Д. Перлова, А.В. Победкіна, В.М. Савицького, М.Т. Самаєва, М.І. Сірого, М.С. Строговича, О.С. Ткачук, Н.Я. Шило, М.Є. Шумила, Ю.К. Якімовіч, В.М. Яшина. Однак її оновлене регулювання у КПК 2012 р. потребує подальшого наукового дослідження у контексті системних змін кримінального процесуального законодавства.

Забезпеченню неупередженості суддів підпорядкована така підстава для самовідводу, відводу, як недопустимість їх повторної участі у кримінальному провадженні (ст. 76 КПК України 2012 р.). Закріплена в даній статті недопустимість повторної участі судді у кримінальному провадженні спрямована на те, щоб запобігти можливій необ'єктивності та упередженості судді, пов'язаній з тим, що він під час своєї попередньої участі у кримінальному провадженні прямо чи побічно висловив свою позицію щодо винуватості підозрюваного чи обвинуваченого (засудженого, виправданого) у вчиненні кримінального правопорушення¹.

Зважаючи на тривале існування такого підходу в кримінальному процесуальному законодавстві нашої держави, можна зробити висновок

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. С. 213.

про традиційність вказаної підстави для вітчизняного кримінального процесу.

Сприйняття такого підходу науковцями пояснюється тим, що закон виходить з того, що суддя, який раніше брав участь у розгляді певної кримінальної справи і приймав по ній будь-яке процесуальне рішення, уже має свою думку щодо її оцінки, тому при повторному розгляді справи він буде зв'язаний попереднім рішенням².

Пояснення існування недопустимості повторної участі судді у провадженні однієї справи, на нашу думку, насамперед має психологічну природу. Розглядаючи кримінальне провадження вперше, суддя, який перед тим ознайомився з матеріалами на стадії підготовчого провадження, спланував хід судового розгляду, приймаючи завершальне рішення, налаштований на те, що справу потрібно вирішити так, як вважає він, і що тільки це рішення є законним і правильним. Звичайно, якби в подальшому цьому ж судді довелося повторно вирішувати це провадження, то марно було б сподіватися, що він буде вільним від власного внутрішнього переконання, виробленого в ході першого судового розгляду. Воно йому далось непросто, цьому передувала копітка діяльність з перевірки та оцінці доказів. Крім того, співставляючи аргументи обвинувачення і захисту, він до прийняття остаточного рішення пройшов через певні сумніви і вагання. І лише обдумавши і зваживши всі докази в кримінальному провадженні, він ухвалив судові рішення. А тому рішення законодавця про недопустимість повторної участі судді є закономірним.

Недопустимість повторної участі судді у одному кримінальному провадженні також диктується логікою побудови системи судового контролю. За висновками Х.А. Мамедової, В.М. Лебедева, В.Т. Маляренка, В.Г. Гончаренка, В.В. Назарова, Г.М. Омеляненко наведені правила заборони повторної участі судді обумовлені тим, що при розгляді однієї і тієї ж справи в різних інстанціях судді довелося б оцінювати свою власну роботу. Недопустимість повторної участі судді у розгляді справи в складі вищестоящої судової інстанції, що перевіряє законність і обґрунтованість вироку, винесеного з його участю, обумовлюється положенням про функціональний контроль у сфері кримінального судочинства³. Ми солідарні з такою думкою.

КПК України 1960 р. передбачав у якості підстави для відводу судді здійснення функції судового контролю на досудовому розслідуванні (п. 2-1, 2-2 ч. 1 ст. 54). У ст. 75 КПК України 2012 року вона відсутня. Але ч. 1 ст. 76 чинного КПК містить положення щодо заборони повторної участі судді, який брав участь у кримінальному провадженні під час досудового розслідування,

² Науково-практичний коментар до Кримінально-процесуального кодексу України / Михеєнко М.М., Шибіко В.П., Дубинський А.Я. Київ: Юрінком, 1995. С. 99; *Кримінально-процесуальний кодекс України*. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Т. Маляренка, В.Г. Гончаренка. Київ: Форум, 2003. С. 172.

³ *Кримінально-процесуальний кодекс України*. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Т. Маляренка, В.Г. Гончаренка. С. 172; Мамедова Х. А. Інститут отводів в уголовном судопроизводстве. Баку, 1986. С. 37; *Комментарий к Уголовно-процессуальному кодексу РСФСР* / под ред. В.М. Лебедева. Москва: Спарк, 1995. С.94; Назаров В.В., Омеляненко Г.М. *Кримінальний процес України*. Київ: Юридична думка, 2005. С.77.

у цьому ж кримінальному провадженні в суді першої, апеляційної і касаційної інстанції, при перегляді судових рішень Верховним Судом України або за новиявленими обставинами.

Термін «контроль» інтерпретується як перевірка діяльності кого-, чого-небудь⁴. Термін «судовий контроль», як констатував М.Я. Колоколов, з'явився у науковому обігу одразу після введення судової перевірки законності й обґрунтованості арешту, продовження строку тримання обвинувачених під вартою⁵. Судовий контроль не належить до правосуддя і є специфічною діяльністю суду. Вона має контрольний характер і забезпечує охорону конституційних прав громадян від свавільного і невинного втручання та обмеження з боку органів державної влади⁶. Беручи до уваги те, що ці обставини можуть позначитися на об'єктивності й неупередженості судді при розгляді кримінального провадження по суті, законодавець включив зазначені дії до числа тих, що перешкоджають участі судді в його розгляді по суті⁷. На нашу думку, це правильна позиція. Адже, хоча діяльність судді із судового контролю не має прямого відношення до вирішення кримінального провадження по суті, проте він знайомиться з матеріалами провадження, і у нього при цьому складається внутрішнє переконання щодо його обставин, особи підозрюваного. А тому, якби в майбутньому йому довелося розглядати цю справу по суті, він би не міг вважатися безстороннім. Нашу думку підтримують інші науковці, які вважають, що розгляд суддею процесуальних питань на досудовому розслідуванні повинен перешкоджати подальшій участі судді у справі, оскільки зв'язаність судді прийнятим рішенням не може не проявитися при розгляді кримінальної справи по суті⁸. Якщо суд санкціонує арешт, обшук, то він «стане заручником прийнятих ним же рішень»⁹.

У ч. 1 ст. 76 КПК України наявна прогалина, оскільки не передбачена недопустимість повторної участі слідчого судді у цьому ж кримінальному провадженні, рішення якого було скасовано. Адже ст. 309 чинного КПК України передбачає можливість оскарження під час досудового розслідування ухвал слідчого судді апеляційному порядку. Пропонуємо доповнити ч. 1 ст. 76 КПК України таким реченням: «В разі скасування рішення слідчого судді, він не повинен брати подальшу участь у цьому кримінальному провадженні як слідчий суддя».

Розглядаючи недопустимість повторної участі судді у кримінальному провадженні, В.М. Савицький зазначає: саме тому, що суд здійснює процесуальну функцію вирішення справи, суддя, на відміну від прокурора, повинен бути усунутий від провадження по ній, якщо він раніше у будь-

⁴ Великий тлумачний словник сучасної української мови / кклад і голов. ред. В.Т. Бусел. – Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. С. 451; Російсько-український і українсько-російський тлумачний словник / за ред. Савченко Л.Г. Харків: Прапор, 1999. С. 369.

⁵ Колоколов Н.Я. Судебный контроль в стадии предварительного расследования: реальность, перспективы // Государство и право. 1998. № 11. С. 31.

⁶ Ткачук О.С. Судовий контроль за слідчими та оперативно-розшуковими діями // Вісник Верховного Суду України. 2002. № 2 (30). С. 36; Кононенко В.І. Неупередженість суддів // Вісник Верховного Суду України. 2002. № 2 (30). С. 57.

⁷ Кононенко В.І. Цит. праця.

⁸ Победкин А.В., Яшин В.Н. Уголовный процесс: учебник. Москва: Книжный мир, 2004. С.94.

⁹ Якимович Ю.К. Избранные статьи (1985-1996 гг.). Томск, 1997. С.55.

якій стадії процесу уже брав участь у винесенні рішення по цій справі й склав собі певну думку¹⁰.

Якщо висновок про причетність особи до злочину міститься в скасованому рішенні судді про закриття справи, то у випадку його скасування участь судді в новому розгляді справи повинна бути виключена з огляду на його зв'язаність цим висновком¹¹.

На думку І.І. Мухіна, не можуть брати участі у розгляді справи судді, які брали участь у попередньому розгляді справи¹². Думка І.І. Мухіна сформульована невдало і суперечить КПК, адже така заборона передбачена тільки для слідчого судді (ч.1 ст. 76 КПК). Щодо суддів, які вирішували кримінальне провадження по суті, то вони не можуть повторно брати участь у ньому не взагалі, а лише якщо ухвалене ними підсумкове рішення у провадженні було скасовано вищестоящим судом (ч. 2-4 ст. 76 КПК України).

Х.А. Мамедова слушно підкреслює, що не може брати участі в новому розгляді справи в суді першої інстанції і суддя, який залишився в меншості при ухваленні вироку, незважаючи на те, що вирок був скасований з тих же мотивів, які вказані в його окремій думці¹³.

Скасування вищестоящим судом вироку, винесеного судом першої інстанції, і повернення справи на новий розгляд виключає повторну участь судді в новому розгляді справи, оскільки такий склад суду допустив суттєві порушення законодавства і тому є незаконним. Ці ж міркування стосуються участі суддів першої інстанції у розгляді цієї ж справи в суді другої інстанції¹⁴.

На думку М.С. Строговича, І.Д. Перлова, необхідно, щоб повторний розгляд справи в суді другої інстанції завжди проводився в новому складі суддів, у зв'язку з відсутністю в них внутрішнього переконання по справі й можливістю об'єктивно її вирішити¹⁵.

За висновком А.Я. Груна, допустима повторна участь судді в розгляді справи в суді третьої інстанції. Він пояснює це тим, що справа може надійти на розгляд суду третьої інстанції повторно лише у випадку, якщо вона повернула справу на новий судовий розгляд. По більшості таких справ будуть зібрані нові матеріали і принаймні винесені нові судові рішення, в обговорення законності й обґрунтованості яких касаційна інстанція не входила¹⁶ [19, с. 71-72]. В.Б. Алексеев вважає дану думку А. Я. Груна хибною. Він підкреслив, що суддя, який один раз брав участь у розгляді справи в суді третьої інстанції,

¹⁰ Савицкий В. М. Государственное обвинение в суде. Москва: Наука, 1971. С. 79-80.

¹¹ Кримінально-процесуальний кодекс Української РСР. Науково-практичний коментар / за ред. М.Т. Самаєва. Київ: Видавництво політ. літ., 1968. С.61.

¹² Мухин И.И. Кассационное обжалование, опротестование и пересмотр приговоров. Москва: Государственное издательство юридической литературы, 1956. С. 121.

¹³ Мамедова Х. А. Цит. работа. С. 38.

¹⁴ Кримінально-процесуальний кодекс Української РСР. Науково-практичний коментар. За ред. М.Т. Самаєва. С. 60-61.

¹⁵ Строгович М.С. Проверка законности и обоснованности судебных приговоров. Москва: Издательство Академии наук СССР, 1956. С. 192-193; Перлов И.Д. Кассационное производство в советском уголовном процессе. Москва: Юридическая литература, 1968. С.250-251.

¹⁶ Грун А.Я. Пересмотр приговоров в порядке судебного надзора. Москва: Юридическая литература, 1969. С.71-72.

в усіх випадках не може брати участі в повторному її розгляді¹⁷ [20, с. 111]. І.Д. Перлов, Н.Я. Шило, також не погоджуючись з думкою А.Я. Груна, вказали, що його аргументація здебільшого продиктована не стільки турботою про об'єктивність суддів при повторному розгляді ними справ, скільки міркуваннями практичної зручності¹⁸. Можна підтримати думку Х.А. Мамедової, що правило про відвід судді, який може проявити упередженість, є загальним і стосується суду третьої інстанції. Якщо встановлено, що у відповідному судовому документі суддя висловив у категоричній формі свою думку по справі, він не повинен брати участь у новому розгляді справи в тій же інстанції¹⁹.

В.Г. Білоусенко, Ю.М. Грошевий, А.Я. Дубинський, М.М. Михеєнко, В.П. Шибіко та інші вчені вказали, що суддя, який брав участь у суді другої інстанції, не може брати участі в розгляді тієї ж справи в суді третьої інстанції, навіть щодо тих осіб, які не оскаржували вирок у суду другої інстанції²⁰.

Щодо провадження за нововиявленими обставинами, то за чинним КПК також діє заборона повторної участі, й це положення закріплено в ч. 1-4 ст. 76 КПК України. А ч. 1 ст. 464 КПК передбачає, що у розгляді заяви та перегляді судового рішення за нововиявленими обставинами не має права брати участь суддя, який брав участь в ухваленні судового рішення, про перегляд якого порушується питання²¹.

У практиці виникає питання, чи правомочний суддя після вирішення одного кримінального провадження розглядати інше, в якому як сторона беруть участь ті ж особи. Висновки суддів по одній справі можуть не вплинути на об'єктивність розгляду ними іншої справи, оскільки обставини справ не є однаковими, а отже, і внутрішнє переконання суддів буде різне²² [9, с. 14-15].

Ми згодні з цим судженням, тому що правильною є логіка. До того ж заборона повторної участі згідно із ст. 76 КПК України 2012 р. розрахована на одне і те саме кримінальне провадження. Водночас, якщо між суддею та вказаними особами виникла конфліктна ситуація в результаті вирішення попереднього кримінального провадження, то відвід може бути заявлено з посиланням на обставини, які викликають сумніви у неупередженості судді (п. 4 ч. 1 ст. 75 КПК України).

Як приклад можемо навести витяг з ухвали Апеляційного суду Вінницької області, у якій, зокрема, вказано, що адвокатом був заявлений відвід суддям Н. і Д., посилаючись на їхню участь у іншому кримінальному провадженні, де

¹⁷ Алексеев В.Б. Оценка доказательств в стадии надзорного производства. Москва: Юридическая литература, 1971. С. 111.

¹⁸ Перлов И.Д. Надзорное производство в уголовном процессе. Москва: Юридическая литература, 1974. С. 208; Шило Н.Я. Охрана прав личности судами надзорной инстанции. Ашгабад: Ыльым, 1988. С. 52-53.

¹⁹ Мамедова Х. А. Цит. работа. С. 40.

²⁰ Уголовно-процессуальный кодекс Украинской ССР. Научно-практический комментарий / В.Г. Белоусенко, Ю.М. Грошевой, А.Я. Дубинский, М.М. Михеєнко; под. ред. П.Г. Цупренко. Киев: Издательство политической литературы Украины, 1984. С. 93; Науково-практичний коментар до Кримінально-процесуального кодексу України / Михеєнко М.М., Шибіко В.П., Дубинський А.Я. С. 99.

²¹ Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. С. 952.

²² Колоколов Н.Я. Цит. работа. С. 14-15.

він захищав інтереси підсудної, апеляція у інтересах якої не була задоволена. Відвід визнаний необгрунованим і клопотання про відвід суддям залишено без задоволення²³.

У теорії кримінального процесу було запропоновано більш вдалих та лаконічний виклад заборони повторної участі судді у одному кримінальному провадженні: «Суддя, який брав участь у розгляді справи в суді першої, другої чи третьої інстанції, не може брати участі в розгляді цієї справи після скасування вироку, ухвали чи постанови, винесених з його участю»²⁴. Очевидно, що він потребує адаптації до чинного КПК України.

Отже, повторна участь судді не дозволяє йому брати участь у кримінальному провадженні через психологічні особливості оцінки доказів та прийняття рішення по ньому, а також через специфіку здійснення судового контролю. Адже у результаті проведених у судовому засіданні процесуальних дій у судді складається внутрішнє переконання щодо обставин кримінального провадження. Цей стан переконаності, впевненості судді у законності та обгрунтованості прийнятого рішення при повторному вирішенні тих же самих питань стає перешкодою до їх об'єктивного пізнання і оцінки. Тому при повторному розгляді кримінальних проваджень тим же суддею встановлення об'єктивної істини може бути ускладнене природною психологічною зв'язаністю судді своїми попередніми висновками.

Надання судді можливості повторно розглядати одне і те ж кримінальне провадження в судах різних інстанцій загрожувало б нездатністю здійснювати судовий контроль. Адже допущені судом помилки є підставою для відповідальності – і юридичної, і моральної. До того ж складалася б нелогічна ситуація, коли один і той же суб'єкт приймав владне рішення і потім давав оцінку його законності, обгрунтованості, справедливості.

Не суперечить недопустимості повторної участі судді у одному провадженні здійснення ним різних проваджень, які стосуються інтересів одних і тих же суб'єктів.

Пропонуємо доповнити ч. 1 ст. 76 КПК України таким реченням: «В разі скасування рішення слідчого судді, він не повинен брати подальшу участь у цьому кримінальному провадженні як слідчий суддя».

Також пропонуємо ч. 2-4 ст. 76 КПК України 2012 р. узагальнити, об'єднавши в ч. 2 ст. 76 і викласти у зміненій редакції: «Суддя, який брав участь у судовому розгляді, апеляційному або касаційному провадженні або за нововиявленими обставинами, не може брати участі в розгляді цього провадження після скасування вироку, ухвали, винесених з його участю».

Denisova Galina, Denisov Vitaliy. The Prohibition of the Judge Re-Participation in a Criminal Proceeding as a Reason for its Rejection and Removal

Implementing European standards of access to justice and to the right of a fair trial is a priority task in modern conditions of reforming the criminal justice system. The activity of officials who

²³ Ухвала Апеляційного суду Вінницької області від 16.03.2010 року / Реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.gov.ua>.

²⁴ Уголовно-процессуальное законодательство СССР и РСФСР. Теоретическая модель. Основы Уголовно-процессуального законодательства СССР и союзных республик. Уголовно-процессуальный кодекс РСФСР. Москва: АН СССР, 1990. С. 80.

conduct criminal proceedings is subject to the fulfillment of its tasks, including the main of them such as adoption of legal, reasonable and reasoned judicial decisions. It relates to the objectivity and impartiality of the investigating judge and legal formation of the court.

To provide the requirements of procedural form with the aim of preventing outside influences on the adoption of procedural decisions in criminal proceedings of Ukraine legislator enshrined Institute of rejection, challenge, which allows tools to remove preconceived official from carrying out an investigation and trial proceedings and to increase public trust in the court and its adjudication. An inadmissibility of judge's (the investigating judge's) re participation in criminal proceedings is included to the circumstances, which exclude his part in it. In the new criminal procedural form this option is not investigated, that explains the relevance of the topic.

The existence of the judges' re-participation in the case proceedings prohibition, to our opinion, has a psychological nature. Considering the criminal proceedings for the first time, the judge, who before acquainted with the materials at the stage of preparatory proceedings, planned the course of the trial, taking a final decision, set out that the judgment, and that only this judgment is lawful and right. And of course, if in the future the same judge had to repeatedly decide these proceedings, it would be vain to hope that he will be required free of his own inner conviction produced during the first trial. It was difficult given to him, this was preceded by painstaking work on the evidences testing and evaluating. Secondly, comparing the arguments of prosecution and defense, before a final decision he have been through some doubt and hesitation. Thinking thoroughly and weighing all the evidence in criminal proceedings, he passed judgment. That is why a legislator's decision on the inadmissibility of re-involvement is a natural judge.

The prohibition of the judge re-participation in a criminal proceeding is also dictated by the logic of the judicial review structure.

The prohibition of the judge re-participation in a criminal proceeding as a part of the superior court, which examines the legality and validity of the sentence imposed for his participation, driven by the provision of functional control in the criminal justice.

In practice, the question arises whether competent judge after the judgment in a criminal proceeding to consider other, which the same person is a party in court. Conclusions judges in one case may not affect the objectivity of their consideration of another case because the circumstances are not the same, and therefore the inner conviction of judges might be different.

A good and concise statement of the prohibition of the judge re participation in a criminal proceeding was offered in the theory of criminal proceeding, "the judge who participated in the trial of the first, second or third instance, can not participate in consideration of the case after cancellation of the sentence, ruling or decision, made with his participation."

Repeated participation judge did not allow him to participate in criminal proceedings through psychological characteristics evaluation of the evidence and his decision on it and due to the nature of judicial control. After all court proceedings the judge has his own inner conviction as to the circumstances of the criminal proceedings. This belief, judge's confidence of the legality and validity of his decision during the second addressing the same issues is an obstacle for their knowledge and objective evaluation. Therefore, the reconsideration of criminal proceedings by the same judge and establishments of the objective truth can be difficult natural psychological connectivity of the judge and his preliminary findings.

Giving judges the possibility to re-examine the same criminal proceedings in the courts of different instances might threaten the inability to exercise judicial control. Indeed, the court mistakes is the grounds for legal and moral liability. Besides, it would consist of illogical situation where the same subject with authority took a decision and then gave his assessment of its legality, validity, fairness.

Key words: *the inadmissibility of re-participation, rejection, withdrawal, the judge, the criminal proceedings.*